

en af Hs. Majestæt Kongen allerhøjest approberet Takst for Indbetaling af Arbejdspengene, ca. 33,000 Kr. aarligt, deraf anvendes de ca. 7,600 Kr. til Pensionering af de faste Formænd og disses Enker. Resten anvendes til mange forskellige Ting, der i en Del Tilfælde maa siges at være Godsbehandlingen uvedkommende Udgifter.

Naar vi kun andrage om faste Lønninger for ca.  $\frac{2}{3}$  af Toldbodens gennemsnitlige Arbejderantal, de ugelønnede fraregnet, gøres det af Hensyn til, at Arbejderantallet kan variere med ca. 100 Arbejdere de forskellige Dage i et Aar. Vi have af den Grund i vor Fremstilling vedrørende Ønsket om Aarsløn efter Anciennet ikke medtaget den laveste 5-Aarslønning, der er gældende for Frilagerets Arbejdere, ellers er deres Lønninger lagt som Rettesnor, fordi de fleste Arbejdere, der skulle søge Pladsens Arbejde, meget sandsynligt ville komme til at nøjes med tilfældigt Dagarbejde henved 5 Aar.

Frilagerets Arbejdere ere ikke udsatte for Arbejdsløshed, da Arbejderantallet der er ens hele Aaret, blive de fast ansatte straks, med Undtagelse af ved Sygdom eller lignende, naar en eller flere af Toldbodens store Arbejderantal erstatter i saadanne Tilfælde.

Sluttelig skulle vi tillade os at anføre enkelte korte Betragtninger, som synes at tale for dette vort Andragende.

Toldbodens Arbejde udføres i det store hele under Statens Embedsmænds Tilsyn, ligesom det er Statens Lokaler og Plads, hvor Arbejdet udføres. Endvidere kræver Toldbodens nu omfattende Virksomhed i mange Tilfælde et hos den enkelte Arbejder særligt Kendskab og Interesse, for at Arbejdet kan udføres med den fornødne Bestemthed og Hurtighed. Desuden ville de af os i Andragendet tilsigtede Ordninger medføre, at Flertallet af Andragerne vil føle sig ved mere Interesse knyttet til Virksomheden, ligeledes vil det mindre Antal, der endnu ikke vil kunne opnaa nogle Fordele, kunne have Betingelser derfor ved fortsat Pligtopfyldelse af sit Arbejde. Det vil ganske sikkert ogsaa være den bedste Garanti for rolige Arbejdsforhold paa Toldboden, hvilket det næsten al Tid er lykkedes at bevare ved Forhandlinger med Hr. Overtoldinspektøren, hvad der i Almindelighed maa være i alles Interesse og i Særdeleshed i den store Handelsstands.

Idet vi i dybeste Ærbødighed forelægger dette vort Andragende for det høje Folketing, er det vort Haab, at det høje Folketing ved at tage Sagen i sin Haand vil bidrage til, at dette for os saa vigtige Forhold kan blive ordnet i Overensstemmelse med vore Forhaabninger.

Under 22de Oktober 1901 er der af Andragerne tilsendt Finansministeriet et med dette ligelydende Andragende samt Afskrift af 246 Arbejdere underskrevne Mandat, hvorpaa endnu intet Svar foreligger.

*Udvalget gør ikke Indstilling.*

**123.** Fra Ejer og Fører af Galeasen „Nordlyset“, *T. F. Nielsen* af Vemmetofte om Folketingets Bistand til, at han ved Udenrigsministeriets Virksomhed kan opnaa Erstatning af det svenske Lodsvæsen for det Tab, han har lidt ved „Nordlyset“s Stranding i 1894 paa Østkysten af Øland. (Indbragt den 31te Januar 1902 af Folketingsmanden for Præstø Amts 1ste Valokreds, *Høgsbro*).

Andragendet er saalydende:

Til Rigsdagens Folketing!

Undertegnede Ejer og Fører af Galeasen „Nordlyset“ under Rødvig Toldsted tillader mig herved allerærbødigst at henvende mig til det høje Ting i nedenstaaende Anledning.

I Oktober Maaned 1894 foretog jeg med mit Skib, Galeasen „Nordlyset“ af Rødvig, en Rejse fra Stettin til Norrköping i Sverrig. Da jeg sejlede gennem Kal-